

Det Anarkistiska Biblioteket

Anarkistbacillen

Einar Håkansson

Einar Håkansson
Anarkistbacillen
1904

Tidningen Brand #5 1904

sv.anarchistlibraries.net

1904

Det hade hållits ett föredrag med diskussion i någon socialt hygienisk fråga, och efter dess slut samlade sig ett antal af åhörarna, allesammans röda arbetare, i den bredvid föreläsningssalens liggande restaurangen för att förfriska sig. Härvid föll samtalet på den nyss afhållna diskussionen, och en på platsen synnerligen "tongifvande" ortodox socialdemokrat vände sig med ett grymt leende till en bland de närvarande, en yngre person, bekant därstädes för sina "anarkiserande" åsikter. De båda herrarna råkade vid diskussionen ofta i lufven på hvarandra, och socialdemokraten ville nu passa på att ge den andre ett svidande hugg. Han sade därför såhär:

"Det finnes emellertid en viss sjukdom, som för närvarande graser här och der i världen. Vanligtvis anfäktar den personer med svagt hufvud och sparsamt förstånd, företrädesvis i detta landet hos ungdomen, hvadan den också kan kallas en barnsjukdom. Denna sjukdom heter *anarkism*. Dess förlopp är så, att hittills nyktert och förståndigt folk i sina djupsinniga studier i de sociala problemen, mer eller mindre häftigt får en attack af grubbdille, och kommer till det resultatet att staten icke är nödvändig, utan till och med skadlig och därför måste förstöras. Sedan börja de språka om "riksdagshumbug", att vi inte kunna nå det socialistiska samhället genom riksdagen m. m., och så fortsätta de vidare med, att vi intet fosterland ha att försvara, förneka auktoritet och lagar och drömma om generalsträjk som inledning till den sociala revolutionen etc. etc. Dessa äro de personer, som äro härdarna för denna farliga sjukdom, men de kunna blifva särskildt farliga, därigenom att de smitta andra människor med sin sjukdom. En fackföreningsmedlem t. ex. kan på detta sätt smitta ner hela föreningen. Sorgliga exempel härå se vi i Frankrike och Belgien t. ex., och sjukdomen börjar nu också vinna terräng i länder, som man hade hoppats sakna jordmån för densamma. Den är alltså mycket farlig och man måste i tid börja vidtaga åtgärder mot smittans vidare spridning. Kan ni, herr riddare af bomben, som bör känna till sjukdomen bra, säga mig hvad slags medel skulle behövas för att hindra smittans utbredning?"

Här slutade socialdemokraten sin vidlyftiga harang och väntade, medan allas ögon spefullt eller medlidsamt vände sig mot den stackars anarkisten, som väl nu vore jämmerligen stukad.

Men denne svarade genast:

"Jo men; jag har ganska grundligt utforskat denna sjukdom och har mot densamma ett mycket effektivt medel. Denna sjukdoms bacill, anarkistbacillen, kan blott lefva i solljuset, men dör i mörkret; ergo är det bästa medlet mot anarkismen: *att alltid hålla sig i djupt mörker och icke låta sig träffas af en enda stråle ljus!*"